

θα θέλαμε να είναι αυτή η στιγμή της καταστροφής. Αν και πιστεύουμε ότι και μετά την καταστροφή ο Βενιζέλος θα συνεχίσει τον ρητορικό παροξυσμό του.

Να ντυθούμε μια ολόκληρη ημέρα σαν τον Δημήτρη Τάκη και να κυκλοφορήσουμε στους δρόμους της Κουάλα Λουμπούρ.

Να τραγουδήσουμε παρέα με τον Γιώργο Νταλάρα σε συναυλία επάνω στη δεξαμενή εξόρυξης πετρελαίου της Κύπρου.

Να δούμε γερμανική τσόντα με πρωταγωνίστρια την Ανγκελα Μέρκελ, σε Λεσβιακό τρίο με την Τζούλια Αλεξανδράτου και τη Μαρία Δαμανάκη.

Να κλειστούμε σε ασανσέρ με τον Κυριάκο Μητσοτάκη για πάνω από μία ώρα χωρίς να ανταλλάξουμε κουβέντα. Μόνο να τον παρατηρούμε θέλουμε, σιωπηλοί.

Να βρεθούμε στο ίδιο κομμωτήριο με την Άννα Διαμαντοπούλου, καθισμένοι σε διπλανά σεσουάρ, μιλώντας για ανάλογα θέματα, για τα οποία είμαστε σίγουροι ότι θα είναι ποταμός.

Να είμαστε στον Βόρειο Πόλο, όταν ο Λουκάς Παπαδήμος θα είναι στον Νότιο Πόλο και θα αναλύει τι ρόλο έπαιξε ο έρωτας στη ζωή του και πόσο τον καθόρισε η πρώτη αγάπη».

Βασίλης Ντούπας, ιδιοκτήτης της γκαλερί The Apartment

«Με τον Μπέκαμ στο Άγιον Όρος»

«Οι ημέρες της αφθονίας σας είναι μετρημένες. Πεζ στον εργοδότη (πολυεθνική, CEO, καλύτερο πελάτη, χονδρέμπορο, αφέντη, μεγαλοσυλλέκτη, διάλεξε όποιο ταιριάζει στη δική σου περίπτωση) την πραγματική γνώμη σου για εκείνον/η και θυμιάσε του όλες τις φορές που η μικροψυχία του και τα "γαλλικά του" σε έκαναν να ιδρώνεις μπροστά από τον υπολογιστή σου νιώθοντας μηδενικό. Φρόντισε να κατανοήσει ότι και για ένα αδιστακτο καπιταλιστικό κήτος με μηδενική συναισθηματική νοσηρότητα η Ημέρα της Κρίσης θα είναι οδυνηρή.

Πιάσε τα όρη και τα βουνά. Ακόμη και αν είσαι άθεος ή χωρίς ιδιαίτερες θεολογικές ανησυχίες, επισκέψου το Άγιον Όρος. Η δοκιμασία, η νηστεία και η επαφή με τη συγκλονιστική φύση δεν θα σε κάνει πιστό, αλλά σίγουρα θα σου θυμίσει πως υπάρχει μια άλλη πραγματικότητα, πέρα από τη γυναίκα, τα παιδιά, την γκόμενα, το εξοχικό, τη Μύκονο και τη δόση του δανείου.

Κάν' το όπως ο Μπέκαμ. Περισσότερο από

οποιοδήποτε άλλον ήρωα της μαζικής κουλτούρας, ο άγγλος ποδοσφαιριστής ξεχώρισε όχι μόνο για το ταλέντο του στην μπάλα ή τα good looks του, αλλά επειδή επέλεξε να διαφοροποιηθεί από το "κοπάδι", επενδύοντας στην ξεχωριστή προσωπικότητά του. Μέσα σε έναν χρόνο δεν προλαβαίνεις να γίνεις Μπέκαμ, μπορείς όμως να αφήσεις πίσω σου "το κοπάδι" και να προτάξεις τις δικές σου αναζητήσεις.

Αφαίρεση. Στην τέχνη και στη ζωή».

* www.theapartment.gr

Χρήστος Λαϊνός, μουσικός «Απενοχοποίηση - Απομυθοποίηση τώρα»

«Οφείλεις να έχεις σβήσει το αδικαιολόγητο μίσος που κάποιοι φύτεψαν βαθιά μέσα σου... μίσος απέναντι σε ανθρώπους που δεν γνωρίζεις πραγματικά, όπως μετανάστες και ανθρώπους άλλων κοινωνικών τάξεων.

Οχι τίποτε άλλο, αλλά θα τους βρεις όλους μπροστά σου στην επόμενη πίστα και δεν θα σου αρέσει καθόλου!

Οφείλεις να έχεις απομυθοποιήσει τα περισσότερα από αυτά που σου προσφέρει απλόχερα ο μοντέρνος τρόπος ζωής γιατί είναι αστεία και σου τρώνε πολύτιμο χρόνο.

Οφείλεις να έχεις ζήσει έναν μεγάλο έρωτα...».

* **Το άλμπουμ του Χρήστου Λαϊνά «Η Αγάπη θα λάμψει» κυκλοφορεί από την Inner Ear.**

Μισέλ Φαίς, συγγραφέας «Σαν σε συντελειακή εκπομπή»

«Τελικώς η πλήξη είναι αθάνατη. Καθώς έχει επιβιώσει του τέλους του Θεού, της Ιστορίας, της Αφήγησης, του Χρόνου, των μεγάλων ουτοπιών, του πλανήτη, της χώρας, του ευρώ, της γλώσσας μας, της ταυτότητας μας κτλ.

Η άφθαρτη και αειφόρος πλήξη που τόσο συχνά τροφοδοτεί με τερατολογία όλες τις αλλαγές, τις ανόδους και τις καθόδους της ανθρώπινης μοίρας. Και ας μην ξεχνάμε

ότι η πλήξη εφάπτεται της πληγής και συνθετότερα της κατάπληξης. Το 2012, λοιπόν, έχουμε 2012 λόγους για να πληγωθούμε (ή να πληγώσουμε) και άλλους τόσους για να εκπλαγούμε (ή να εκπληξώσουμε). Από αυτή τη σκοπιά, η εσχάτολογία του Ημερολογίου

των Μάγias μου θυμίζει χριστουγεννιάτικη εκπομπή σε trash τηλεόραση. Και εκεί όλα μπορούν να συμβούν.

Αφού με ρωτάτε, λοιπόν, αν βρισκόμαστε στο πλατό αυτής της συντελειακής εκπομπής τον Δεκέμβριο του 2012, θα ήθελα, προτού γυρίσει τούμπα η Γη και χάσει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα, να είχα κάνει: Πρώτον...».

* **Το βιβλίο του Μισέλ Φαίς «Απ' το ίδιο ποτήρι και άλλες ιστορίες» κυκλοφορεί αυτή την περίοδο ξανά, έπειτα από 11 χρόνια, σε αναθεωρημένη μορφή.**

Ισιδωρος Ζουργός, συγγραφέας «Αθωνικό πλιοβασίλεμα φυλλομετρώντας Παπαδιαμάντη»

«Εν όψει της επερχόμενης καταστροφής του κόσμου τον Δεκέμβριο του 2012, όπως αυτή έχει προβλεφθεί από το γνωστό ημερολόγιο των Μάγias, θα ήθελα να καταθέσω

μερικές ταπεινές σκέψεις στους εν ευθέτω χρόνο μακαρίτες αναγνώστες του περιοδικού σας. Βέβαια, έχω μείνει με την απορία πώς εκείνοι οι γειτονικοί κάτοικοι της Αμερικής, ενώ είχαν διορατικό χάρισμα, δεν κατάλαβαν πως ο πραγματικός τους όλεθρος θα ερχόταν όταν πρωταντίκρισαν εκείνους τους σιδερόφρακτους ξένους, τους σκιερούς, με τους σταυρούς και τα ροζάρια στο χέρι, εκείνους τους λυσσασμένους για χρυσάφι. Ξεκινώ με το γεγονός αυτό καθεαυτό της καταστροφής που πλησιάζει, που είναι αδιαιμοφιλή, καθώς συνηγορούν υπέρ του προηγούμενες περιπτώσεις της ανθρώπινης Ιστορίας, όταν η συντέλεια ήταν κάτι παραπάνω από σίγουρη. Ετσι συντελεστήκαμε για τα καλά το 1000 μ.Χ., το 1666 μ.Χ., στις 8/8/1988 μ.Χ. και πάει λέγοντας...

Η αρχική μου παρόρμηση ήταν να αγωνιστώ με τη γραφίδα μου γρατσουνίζοντας στο χαρτί σάτιρες και ασεισμούς, τα παραδοσιακά όπλα όλων των γραφιάδων, τα μεγάλα αλεξιλυπα της ψυχής. Σε αυτή την περίπτωση θα συνιστούσα μετά λόγου γνώσεως στους αναγνώστες σας τα εξής: την άνευ καθυστέρησης καταβολή του ειδικού φόρου ακινήτων, την αποπληρωμή όλων των δανείων τους και την κάλυψη όλων των ακάλυπτων επιταγών (τόνγκες), διότι φημιολογείται πως στον άλλο κόσμο υπάρχει μια άλλη (φευ!) τρόικα, τρισυπόστατη και κυρίαρχη, που κρίνει και καταδικάζει με την απειλή της αιώνιας τιμωρίας.

Η ώρα της πλάκας τελείωσε, όμως, διότι

το θέμα δεν προσφέρεται – καταστροφή του κόσμου είναι αυτή! Τι θα πρέπει, λοιπόν, να πράξουμε ως τον επερχόμενο τελευταίο Δεκέμβριο;

Όσο διαρκούν τα κρύα και τα χιόνια, ας διαβάσετε όσα κείμενα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη σας έχουν μείνει αδιάβαστα και καθώς θα συνεχίζεται βαρύς ο τελευταίος χειμών, εσείς με καρδιά ρημασμένη φυλλομετρήστε τις σελίδες, θυμηθείτε παλιούς έρωτες ατελέσφορους κι όσα χιόνια ξάσπρισαν άδοξα εκείνες τις παλιές μέρες και χάθηκαν.

Μόλις καλοκαιριάσει (το στερνό μας καλοκαίρι), ας περάσετε ένα νλιοβασίλεμα στον ρωμαϊκό γιαλό στη Μύρινα της Λήμνου. Εκεί, δίπλα στο φουρφούρισμα του πελάγους, καθώς θα παρακολουθείτε τον ήλιο να δύει πίσω από την κορυφή του Αθωνα, μπορείτε να διαλογιστείτε και για το μεγαλειώδες πορφυρό τέλος των δικών μας πεπραγμένων.

Στο τελευταίο σας φθινόπωρο, πάντως, φροντίστε για κάποιους περιπάτους στα ελληνικά βουνά και καθώς κάτω απ' τα ορειβατικά σας παπούτσια θα τριζοβολούν τα ξερά φύλλα, να σκεφτείτε – στον λίγο πια χρόνο που θα μας απομένει – το πώς θα μπορούσα-

τε πιο συχνά να κλείνετε στην αγκαλιά σας αυτούς που αγαπάτε και να τους το λέτε κάθε μέρα απερίφραστα.

Να μην το ξεχάσω..., σ' όλες τις εποχές του έτους, με κρύο και με ζέστη, να ζήσουμε όλα τα χρόνια που απομένουν στον καθένα μας σαν να είχαν εκείνοι οι Μάγισ δίκιο και η καταστροφή, το μεγάλο τέλος, να έρχεται πραγματικά. Με άλλα λόγια, να υπηρετήσει ο καθένας την κατάφαση της ζωής, αυτό το και στη σχέση μας με τους άλλους. Να ζήσει ο καθένας το μικρό ή μεγάλο κομμάτι της μοίρας του που δημιούργησε, να το ανασκαλέψει, να το ψάξει καλά για να βρει το αγιοβασιλιάτικο φλουρί του.

Αγαπητοί αναγνώστες, η καταστροφή του κόσμου είναι άλλος ένας προς κατανάλωση μύθος όπως τόσοι και τόσοι άλλοι. Η επιπολαιότητα με την οποία εκφέρεται και πουλιέται ας μην επισκιάσει όμως μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια, πως η καθημερινή μας ατομική και συλλογική φθορά είναι γεγονός πέραν πάσης αμφιβολίας.

Καλή χρονιά!».

*** Το μυθιστόρημα «Ανεμώλια» του Ισίδωρου Ζουργού (εκδ. Πατάκη) αναδείχτηκε πρόσφατα το αγαπημένο των αναγνωστών που έλαβαν μέρος**

στον έβδομο κατά σειρά διαγωνισμό του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου για το Βραβείο Αναγνωστών.

Μαρία Παπαγεωργίου, τραγουδίστρια «Αποτάξου τα ταμπού»

«Βασάνισα πολύ το κεφάλι μου για να βρω δυο-τρία πράγματα που θα 'θελα να έχω κάνει μέχρι να καταστραφεί ο κόσμος και έτσι συνειδητοποίησα ότι θα φύγω από αυτή τη ζωή χωρίς ιδιαίτερα απω-

θημένα. Νομίζω πως το πιο ωραίο “τέλος” είναι να ξανανταμώνει κανείς με όλους τους ανθρώπους που πέρασαν από τη ζωή του. Να κάνει έρωτα χωρίς ενοχές, ταμπού και δεσμεύσεις και να έρθει σε απόλυτη αρμονία με τις επιθυμίες του: από το να ουρλιάξει στον δρόμο, μέχρι να βαδίσει ξυπόλητος. Έτσι θα αφήσουμε πάντα μια απορία στην επόμενη δημιουργία του “Θεού”, αν αυτός ο κόσμος καταστράφηκε μέσα σε μεγάλη τρέλα ή σε απόλυτη ελευθερία». ●

*** Η Μαρία Παπαγεωργίου εμφανίζεται κάθε Σάββατο βράδυ στον Πυρήνα με τον Αλέξανδρο Εμμανουηλίδη.**